

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuby Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **AMT Hrotovice, spol. s r. o.**, se sídlem Milačka 603, Hrotovice, zast. JUDr. Michaellem Bartončíkem, Ph.D., advokátem se sídlem Koliště 55, Brno, proti žalovanému: **Celní ředitelství Brno**, se sídlem Koliště 21, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2008, č. j. 31 Ca 201/2006 - 45, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28. 8. 2006, č. j. 6822-03/06-0101-21, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. 8/2006 Celního úřadu Jihlava ze dne 31. 5. 2006, č. j. 1886-02/06-2162-01, kterým byla žalobci vyměřena dle § 46 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, za použití § 4 odst. 1 písm. f), § 9 odst. 3 písm. e), § 45 odst. 3 písm. e) a § 48 odst. 10 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních za zdaňovací období května 2005 spotřební daň z minerálních olejů ve výši 334 022 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 5. 2008, č. j. 31 Ca 201/2006 - 45, zamítl.

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel zároveň návrhem doručeným krajskému soudu dne 9. 7. 2008 navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s. Tento návrh byl dne 22. 7. 2008 doplněn o podklady k prokázání, že by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatele nenahraditelnou újmu (§ 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.) a mohl

ohrozit jeho existenci. Konkrétně se jednalo o rozvahu ke dni 30. 6. 2008 a kopii příloh k přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2007.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou naplněny.

Stěžovatel v příslušném vyjádření, které doložil výše zmíněnými doklady, uvedl, že poměrně vysoká ztráta, ve které se stěžovatel nachází (ke dni 30. 6. 2008 se jedná o 410 000 Kč), mu nedovoluje hradit jakékoliv neplánované či mimořádnější výdaje bez rizika vážnější újmy. Ohrožen by tak v případě výkonu rozhodnutí mohl být chod a fungování celé společnosti.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti ani návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se seznámil s podklady předloženými stěžovatelem. Z předložených materiálů vyplývá, že stěžovatel vykazoval v minulých letech daňovou ztrátu, kterou v letech 2006 a 2007 odečítal od základu daně. Po zhodnocení všech relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání částky 334 022 Kč by skutečně mohlo vést až k ukončení činnosti stěžovatele, přičemž Nejvyšší správní soud na tomto místě pro dodává, že v současnosti jsou vedena další řízení o kasačních stížnostech žalobce proti rozsudkům Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2008, č. j. 31 Ca 215/2006 - 41 a 31 Ca 195/2006 - 42, jež se týkají zdaňovacích období března 2006 a září 2005, za něž byla stěžovateli vyměřena spotřební daň z minerálních olejů ve výši 67 262 Kč a 8 614 Kč, pro účely přiznání odkladného účinku je tedy třeba brát v úvahu součet uvedených částek. Je také možné doplnit, že v předmetných věcech byl odkladný účinek žalobám přiznán již krajským soudem.

V daném případě lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, www.nssoud.cz, dle něhož „nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Právě případné ukončení podnikatelské činnosti stěžovatele či jeho zánik, by nepochybně představovaly takovou nenahraditelnou újmu, která je nevratná.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem. Ani sám žalovaný žádný takový konkrétní důvod neuvedl.

Vzhledem k tomu, že odkladný účinek žalobě ve vztahu k žalobou napadenému správnímu rozhodnutí přiznal v předmětné věci již krajský soud, je v souladu se závěry usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikovaného pod č. 786/2006 Sb. NSS, postačující přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku krajského soudu, čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu obnoven stav, který zde byl před právní mocí rozhodnutí krajského soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu